

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κωνσταντῖνος Πλευράκης
Τ.Θ. 60060, Τ.Κ. 570 01 ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Τηλ. 462 744 Fax: 463 455

29 Αὐγούστου 2021

**Η ΑΠΟΤΟΜΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΕΦΑΛΗΣ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ, ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ
ΗΧΟΣ Α ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'**

Στό σημερινό τεύχος, ἐπειδὴ εἶναι Κυριακή καὶ συμπίπτει ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου, παραθέτομε τὰ Βιβλικά ἀνανώσματα καὶ τῶν δύο ἐπισήμων ἡμερῶν.

ΤΟ Γ' ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 21, 1-14.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

**Η ΤΡΙΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ
ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ**

Η ΕΓΓΥΗΣΗ - ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ
ΠΟΥ Ο ΑΝΑΣΤΑΣ ΚΥΡΙΟΣ
ΔΙΔΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟ

Τό μυστικό τῆς ἐπισυναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων στήν Ἐκκλησία.

Ὁ ἀναστάς Κύριος Ἰησοῦς φανερόνεται σέ ἑπτά μαθητές του, στήν παραλία τῆς λίμνης Τιβεριάδος. Ὁ ἀριθμός ἑπτά εἶναι συμβολικός καί σημαίνει τό σύνολο τῆς Ἐκκλησίας! Ὁ Ἰησοῦς λοιπόν μέ τό «σημεῖο» - θαῦμα τῆς πλούσιας ἀλειείας δείχνει παραστατικά, διαβεβαιώνει τήν Ἐκκλησία, ὅτι αὐτός θά εἶναι ὁ Κύριος καί Ἐργάτης τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς! Αὐτός θά ψαρεύει, διά τῶν Ἀποστόλων τούς ἀνθρώπους καί θά αὐξάνει τήν Ἐκκλησία του. Οἱ Ἱεραπόστολοι ἔχουν χρέος νά ἐμπιστεύονται τό λόγο Του καί νά ὑπακούουν, νά τόν ἐκτελοῦν.

Ἡ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος εἶναι ὁ κόσμος, στόν ὁποῖον ὁ Κύριος ἀποστέλλει τούς Μαθητές Του. Ἡ θαυματουργική ἀλειεία δείχνει τό μυστικό τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποίαν ὁ Χριστός ἀποστέλλει στόν κόσμο. Τό

μυστικό είναι ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ
ὡς Πρωτεργάτου καί Κυρίου τοῦ ἔργου
καί ἡ μετά πίστεως ὑπακοή στό λόγο
Του, τήν ἐντολή Του.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω,

Τόν καιρό ἐκεῖνο

1 ἐφάνέρωσεν ἑαυτόν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν,

ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε πάλι στούς
μαθητές του, ἀφοῦ ἀναστήθηκε
ἐπί τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος·
ἐφάνέρωσε δέ οὕτως.

στήν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδας.

Ἐμφανίστηκε δέ ὡς ἐξῆς:

2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος
καί Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος,
καί Ναθαναήλ
ὁ ἀπό Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας
καί οἱ τοῦ Ζεβεδαίου
καί ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

Ἦταν μαζί ὁ Σίμων Πέτρος, ὁ Θωμᾶς πού
λεγόταν Δίδυμος, ὁ Ναθαναήλ πού
καταγόταν ἀπό τήν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας,
οἱ δύο γιοί τοῦ Ζεβεδαίου κι ἄλλοι δύο
ἀπό τοῦς μαθητές του.

Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος·

3 - Ὑπάγω ἀλιεύειν.

Τοῦς λέει ὁ Σίμων Πέτρος: Πηγαίνω νά

ψαρέψω.

Λέγουσιν αὐτῷ·

- Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί.

Τοῦ λένει: - Ἐρχόμαστε κι ἐμεῖς μαζί σου.

Ἐξῆλθον

καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς

καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί ἐπίασαν οὐδέν.

Βγῆκαν ἔξω κι ἀμέσως ἀνέβηκαν στό πλοῖο, κι ὅλη ἐκείνη τὴ νύχτα δέν ἔπιασαν τίποτα.

4 Πρωίας δέ ἤδη γενομένης

ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν·

οὐ μὲν τοι ἤδησαν οἱ μαθηταί,

ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

Ὅταν πιά ξημέρωσε, στάθηκε ὁ Ἰησοῦς στό γιαλό· οἱ μαθητές ὅμως δέν ἤξεραν ὅτι ἦταν ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

- Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε;

Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· - Οὐ.

Τοὺς λέει τότε ὁ Ἰησοῦς: - Παιδιά, μήπως ἔχετε κάτι γιὰ προσφάγι;

Τοῦ ἀποκρίθηκαν: - Ὁχι.

6 Ὁ δέ εἶπεν αὐτοῖς·

- Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου

τὸ δίχτυον καὶ εὐρήσετε.

Ἐκεῖνος τότε τοὺς λέει: - Ρίξτε τὸ δίχτυ στὴ δεξιὰ μεριά τοῦ πλοίου καὶ θὰ βρῆτε.

Ἐβαλον οὖν

καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν

ἀπό τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

Πραγματικά, ἔριξαν τό δίχτυ, καί τά ψάρια ἦταν τόσο πολλά, πού δέν μπορούσαν νά τό τραβήξουν.

7 Λέγει οὖν ὁ μαθητής ἐκεῖνος, ὄν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ·
- Ὁ Κύριος ἐστί.

Λέει τότε στόν Πέτρο ὁ μαθητής ἐκεῖνος πού ὁ Ἰησοῦς τόν ἀγαποῦσε: - Ὁ Κύριος εἶναι!

Σίμων οὖν Πέτρος
ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστί,
τόν ἐπενδύτην διεζώσατο
(ἦν γάρ γυμνός)
καί ἔβαλεν ἑαυτόν εἰς τήν θάλασσαν.

Μόλις ἄκουσε ὁ Σίμων Πέτρος πώς εἶναι ὁ Κύριος, ζώστηκε τό ἱμάτιό του, ἐπειδή ἦταν γυμνός, καί ρίχτηκε στό νερό.

8 Οἱ δέ ἄλλοι μαθηταί
τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον,
(οὐ γάρ ἦσαν μακράν ἀπό τῆς γῆς,
ἀλλ' ὡς ἀπό πηγῶν διακοσίων),
σύροντες τό δίχτυον τῶν ἰχθύων.

Οἱ ἄλλοι μαθητές ἦρθαν μέ τό πλοιαρίο, γιατί δέν ἀπεῖχαν **πολύ** ἀπό τή στεριά, παρά **μόνο** ἑκατό περίπου μέτρα, σέρνοντας τό δίχτυ μέ τά ψάρια.

9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τήν γῆν,
βλέπουσιν ἀνδρακιάν κειμένην
καί ὀψάριον ἐπικείμενον καί ἄρτον.

Ὅταν ἀποβιβάστηκαν στή στεριά,
 βλέπουν ἐκεῖ ἀναμμένα κάρβουνα
 κι ἓνα ψάρι πάνω στή φωτιά καί ψωμί.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

- Ἐνέγκατε ἀπό τῶν ὀψαρίων
 ὧν ἐπιάσατε νῦν.

Τούς λέει ὁ Ἰησοῦς· - Φέρτε ἀπό τά ψάρια
 πού πιάσατε τώρα.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος

καί εἴλκυσε τό δίχτυον ἐπί τῆς γῆς,
 μεστόν ἰχθύων μεγάλων
 ἑκατόν πεντήκοντα τριῶν·
 καί τοσοῦτων ὄντων
 οὐκ ἐσχίσθη τό δίχτυον.

Ἀνέβηκε τότε στό πλοῖο ὁ Σίμων Πέτρος
 καί τράβηξε τό δίχτυ στή στεριά γεμάτο
 μεγάλα ψάρια, γιά τήν ἀκρίβεια ἑκατόν
 πενήντα τρία. Κι ἐνῶ ἦταν τόσο πολλὰ
 τά ψάρια, τό δίχτυ δέν σκίστηκε.

Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

12 - Δεῦτε ἀριστήσατε.

Τούς λέει ὁ Ἰησοῦς· - Ἐλᾶτε νά φᾶτε.

Οὐδεῖς δέ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν
 ἐξετάσαι αὐτόν· σύ τίς εἶ;

Εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

Καί κανεῖς ἀπό τούς μαθητές δέν
 τολμοῦσε νά Τόν ρωτήσῃ, «Ἐσύ ποιός
 εἶσαι;», γιατί ἤξεραν πώς εἶναι ὁ Κύριος.

13 Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς,
 καί λαμβάνει τόν ἄρτον

καί δίδωσιν αὐτοῖς
καί τό ὄψάριον ὁμοίως.

Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, παίρνει τό ψωμί καί
τούς τό μοιράζει. Τό ἴδιο ἔκανε καί μέ τό
ψάρι.

14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς
τοῖς μαθησταῖς αὐτοῦ
ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν.

Αὐτή ἦταν ἡ τρίτη ἐμφάνιση τοῦ Ἰησοῦ
στούς μαθητές μετά τήν ἀνάστασή Του.

Καταβασίαι.

Ψάλλονται ἀργῶς καί ἐπισήμως γιά
νά τονιστῇ ὁ πανηγυρικός
χαρακτῆρας τῆς ἑορτῆς

Ὡδή α'. Ἦχος δ'.

Σταυρόν χαράξας Μωσῆς
ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ τήν Ἐρυθράν διέτεμε
τῷ Ἰσραήλ πεζεύσαντι·
τήν δέ ἐπιστρεπτικῶς
Φαραῶ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤγνωσεν,
ἐπ' εὖρους διαγράψας
τό ἀήττητον ὄπλον.
Διό Χριστῷ ἄσωμεν,
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδή γ'.

Ράβδος εἰς τύπον
τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται·
τῷ βλαστῷ γάρ προκρίνει τόν ἱερέα.

Τῇ στειρευούσῃ δέ πρῶτῃν
Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε
ξύλον Σταυροῦ
εἰς κράτος καί στερέωμα.

Ὡδὴ δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε,
τῆς οἰκονομίας Σου τό μυστήριον,
κατενόησα τά ἔργα Σου
καί ἐδόξασά Σου τήν θεότητα.

Ὡδὴ ε'.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον!
ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός,
ὁ Βασιλεύς καί Κύριος·
δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας
τῷ ἐν Σοί δελεασθεῖς
Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι
τήν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ στ'.

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχκοις
παλάμας Ἰωνᾶς
σταυροειδῶς διεκπετάσας
τό σωτήριο πάθος προδιετύπου σαφῶς.
ᾧθεν τριήμερον ἐκδύς
τήν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν
ὑπέζωγράφησε,
τοῦ σαρκί προσπαγέντος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ

καί τριημέρω ἐγέρσει
τόν κόσμον φωτίσαντος.

Ὡδή ζ'.

Εκνοσον πρόσταγμα¹
τυράννου δυσσεβοῦς
λαούς ἐκλόνησε πνέον ἀπειλῆς
καί δυσφημίας θεοστυγοῦς.
Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε
θυμός θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον
ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι
πυρί συνόντες ἔψαλλον·
Ὁ ὑπερύμνητος
τῶν Πατέρων καί ἡμῶν,
Θεός, εὐλογητός εἶ.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.**

Ὡδή η'.

Εὐλογεῖτε, Παῖδες,
τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
Δημιουργόν Πατέρα Θεόν.
Ἵμνεῖτε τόν συγκαταβάντα Λόγον
καί τό πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα
καί ὑπερυψοῦτε τό πᾶσι ζωήν παρέχον
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τούς αἰῶνας.

Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Φωτός

---

¹ (Εκνοσον: ἔξω ἀπό τό νοῦ, τή λογική. Παράλογο διάταγμα)

ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ὡδή 8'.

«Ἡ Ὡδή τῆς Θεοτόκου»
(Λουκᾶ 1, 47-55)

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον
καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου
ἐπί τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ
καί ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν,
τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνωμεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοῦ γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός
καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ
καί τό ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεάν καί γενεάν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Καθείλε δυνάστας ἀπό θρόνων
καί ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·
καί πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

Ἄντελάβετο Ἰσραήλ παιδός αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους,
καθώς ἐλάλησεν
πρός τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Καταβασία.

Ὡδή 8'.

Ὁ κήπος τῆς Παρθένου καί τό δένδρον Χριστός

Μυστικός εἶ, Θεοτόκε, Παράδεισος
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
ὕφ' οὗ τό τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῆ
πεφυτούργηται δένδρον.
Δι' οὗ νῦν ὕψουμένου,
προσκυνοῦντες Αὐτόν
Σέ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον ι'

Τιβεριάδος θάλασσα
σύν παισί Ζεβεδαίου
Ναθαναήλ τῷ Πέτρῳ τε,
σύν δυσὶν ἄλλοις πάλαι

καί Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν·
οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει
ἐν δεξιῶις χαλάσαντες
πλήθος εἶλκον ἰχθύων·
Ὅν Πέτρος γνοὺς
πρὸς αὐτόν ἐνήχετο· οἷς τό τρίτον
φανείς καί ἄρτον ἔδειξε
καί ἰχθύον ἐπ' ἀνδράκων.

Δοξαστικόν ι'. Ἦχος πλ. β'

Μετά τήν εἰς Ἄδου κάθοδον
καί τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν,
ἀδυμουῖντες ὡς εἰκός,
ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου, Χριστέ, οἱ μαθηταί
πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν·
καί πάλιν πλοῖα καί δίκτυα
καί ἄγρα οὐδαμοῦ!
Ἀλλά σύ, Σῶτερ, ἐμφανισθεῖς,
ὡς Δεσπότης πάντων,
δεξιῶις τά δίκτυα κελεύεις βαλεῖν.
Καί ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς
καί πλήθος τῶν ἰχθύων πολύ.
Καί δεῖπνον ξένον ἔτοιμον ἐν γῆ!
Οὗ μετασχόντων τότε Σου τῶν μαθητῶν
καί ἡμᾶς νῦν, νοητῶς,
καταξίωσον ἐντροφῆσαι,
φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκια Ἀναστάσιμον Ἦχος α΄

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
 ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων
 καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων
 τό ἄχραντόν Σου σῶμα,
 ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ,
 δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν.
 Διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
 ἐβόων Σοι Ζωοδότα·
 Δόξα τῇ ἀναστάσει Σου Χριστέ·
 δόξα τῇ Βασιλείᾳ Σου·
 δόξα τῇ οἰκονομίᾳ Σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων,
 σοὶ δέ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία
 τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε·
 ἀνεδείχθης γάρ ὄντως
 καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος,
 ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι
 κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον.
 Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραδλήσας,
 χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ
 Θεόν φανερωθέντα ἐν σαρκί,
 τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου
 καὶ παρέχοντα ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακείμ καί Ἄννα ὀνειδισμού ἀτεκνίας**Κ**αί Ἀδάμ καί Εὐα

ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου

Ἦλευθερώθησαν, ἄχραντε,

ἐν τῇ ἀγία Γεννήσει Σου.

Αὐτήν ἐορτάζει καί ὁ λαός Σου

Ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων

λυτρωθεῖς ἐν τῷ κράζειν Σοι·

Ἦστεῖρα τίκτει τήν Θεοτόκον**Κ**αί τροφόν τῆς ζωῆς ἡμῶν.**Ὁ εἰρμός τῆς ε' ὠδῆς****τῆς Μ. Πέμπτης****Τ**ῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης

συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι

τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων

ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι

ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο

εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ Εὐχή τοῦ Τρισαγίου**Ὁ** Θεός, ὁ Ἅγιος,

ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,

ὁ τρισαγίῳ φωνῇ

ὑπὸ τῶν Σεραφείμ ἀνυμνούμενος

καί ὑπὸ τῶν Χερουβεῖμ δοξολογούμενος

καί ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως

προσκυνούμενος·
 ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
 εἰς τό εἶναι παραγαγών τά σύμπαντα·
 ὁ κτίσας τόν ἄνθρωπον
 κατ' εἰκόνα Σῆν καί ὁμοίωσιν
 καί παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
 ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καί σύνεσιν
 καί μή παρορῶν ἁμαρτάνοντα,
 ἀλλά θέμενος ἐπί σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
 τούς ταπεινούς καί ἀναξίους δούλους Σου
 καί ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
 τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
 καί τήν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
 καί δοξολογίαν προσάγειν·
 Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
 καί ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν
 τόν τρισάγιον ὕμνον
 καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
 ἁγίασον ἡμῶν τάς ψυχάς καί τά σώματα
 καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
 πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
 καί πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καί ἀεί
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Ἄγιος ὁ Θεός... (γ)

Δόξα... **Κ**αί νῦν...

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θεός, Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν!

Εὐλογημένος εἶ,

ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,

ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ,

πάντοτε νῦν καί ἀεί

καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Γ' (10ης) ΜΑΤΑΘΑΙΟΥ

Οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ

καί Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας,

μέ τήν ἐγκαθίδρυσή τους,

ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα,

ἐργάζονται τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ,

ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

στούς πιστούς. Προβάλλουν τό

ὑπόδειγμα τοῦ Χριστοῦ στά
πνευματικά τους τέκνα.

**Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΤΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ**

Προκείμενον. Ψαλμός α΄. Ψαλμός 32.

Γένοιτο, Κύριε, τό ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς.

Ἄγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

**Πρός Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα (4, 9-16.)**

**ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΜΙΜΗΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ
ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ**

**Τί εἶναι οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἄνθρωποι
καί ὡς ὄργανα τοῦ Χριστοῦ.**

Οἱ Ἀπόστολοι πρό τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατά τήν Πεντηκοστή, εἶναι κι αὐτοί ἀπλοί ἄνθρωποι. Μετά τή λήψη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος παίρνουν πίστη καί κάνουν θαύματα διώχνουν τό δαίμονα!

Οἱ Ἀπόστολοι εἶναι τά ὄργανα μέ τά ὁποῖα ὁ Χριστός συνεχίζει τό ἔργο Του ἐπί γῆς μετά τήν ἀνάληψή Του στούς οὐρανοῦς. Ὁ Χριστός ὅμως εἶναι ὁ Κύριος τοῦ ἀμπελῶνος καί Αὐτός ἐργάζεται διά τῶν Ἀποστόλων Του καί τῶν ἐκπροσώπων Του, τό ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων μέσα στήν

Ἐκκλησία.

Ἡ ζωὴ τῶν Ἀποστόλων εἶναι μίμηση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ πού πορεύεται πρὸς τό Πάθος.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μέ ἀφορμὴ τὰ σχίσματα τῶν χριστιανῶν στήν Κόρινθο, προβάλλει πρὸς μίμησην στοὺς πιστοὺς τὴν ἐπίγεια ζωὴ τῶν Ἀποστόλων, ἡ ὁποία εἶναι σταυρική πορεία μέσα ἀπὸ διωγμούς, ταπεινώσεις καὶ θλίψεις, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ τὰ παθήματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ καταλήγει στό μαρτυρικό θάνατό Του. Ὅμως μέ τὴν ὑπομονή καὶ τό ἔργο τῆς ζωῆς τους, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, χαρίζουν τὴ νέα ζωὴ καὶ τὴν ἀθανασία στοὺς πιστοὺς. Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ ἀκολουθοῦν τό ὑπόδειγμα τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐλέγχει τοὺς Κορινθίους μέ μιὰ λεπτὴ καὶ εὐγενική εἰρωνία διδασκάλου.

9 **Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανάτιους,**

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους μᾶς παρουσίασε τελευταίους, ὅπως στήν παρέλαση τῶν θριάμβων τῶν αὐτοκρατόρων παρουσιάζουν τελευταίους αὐτοὺς πού εἶναι καταδικασμένοι νὰ

θανατωθῶν.

**ὅτι θεάτρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ
καί ἀγγέλοις καί ἀνθρώποις.**

Διότι γίναμε θεάμα στόν κόσμο,
καί στούς Ἀγγέλους καί στούς
ἀνθρώπους.

10 Ἡμεῖς μωροί διά Χριστόν,

ὑμεῖς δέ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ·

Ἐμεῖς παρουσιαζόμεσθε μωροί γιά χάρη
τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε σοφοί χάρη
στό Χριστό·

ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δέ ἰσχυροί·

ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡμεῖς δέ ἄτιμοι.

Ἐμεῖς εἴμασθε ἀδύναμοι, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε
δυνατοί· ἐσεῖς εἶστε τιμημένοι, ἐνῶ ἔμεῖς
εἴμασθε περιφρονημένοι!

11 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας

καί πεινῶμεν καί διψῶμεν

καί γυμνητεύομεν

Ὡς αὐτή τήν ὥρα καί πεινοῦμε καί
διψοῦμε, τριγυρνᾶμε γυμνοί

καί κολαφίζόμεθα καί ἀστατοῦμεν

12 καί κοπιῶμεν

ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί·

καί κακοποιούμεσθε, καί δέν μένομε
σταθερά σ' ἕναν τόπο, καί μοχθοῦμε νά
ζήσουμε δουλεύοντας μέ τά ἴδια μας τά
χέρια.

λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν,

διωκόμενοι ἀνεχόμεθα,

13 **βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν·**

Ἐνῶ μᾶς ἐμπαίζουν, ἀπαντᾶμε μέ λόγια
καλά, στούς διωγμούς κάνομε ὑπομονή,
στίς συκοφαντίες ἀποκρινόμαστε μέ
λόγια φιλικά.

ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου

ἐγενήθημεν,

πάντων περίψημα ἕως ἄρτι.

Καταντήσαμε σάν τά σκουπίδια ὅλου τοῦ
κόσμου, θεωρούμαστε τά ἀποβράσματα
τῆς κοινωνίας, ὡς αὐτήν τήν ὥρα.

14 **Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα,**

ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητά νουθετῶ.

Δέν σᾶς γράφω αὐτά γιά νά σᾶς κάνω νά
ντραπῆτε, ἀντίθετα σᾶς θεωρῶ
ἀγαπημένα μου παιδιά καί σᾶς
συμβουλεύω ὅπως ὁ πατέρας.

15 **Ἐάν γάρ**

**μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῶ,
ἀλλ' οὐ πολλούς πατέρας·**

Γιατί κι ἂν ἀκόμα ἔχετε χιλιάδες
δασκάλους στή νέα ζωή σας κοντά στό
Χριστό, δέν ἔχετε πολλούς πατέρες, ἀλλά
μόνον ἓνα.

ἐν γάρ Χριστῶ Ἰησοῦ

διά τοῦ Εὐαγγελίου

ἐγώ ὑμᾶς ἐγέννησα.

Διότι στή ζωή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐγώ σάν πατέρας σᾶς γέννησα
μέ τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου.

16 **Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς,**

μιμηταί μου γίνεσθε.

Σᾶς παρακαλῶ λοιπόν νά γίνετε μιμητές μου.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

³Ήχος α΄. Ψαλμός 17.

Αγαπήσω Σέ, Κύριε ἡ ἰσχὺς μου.

Κύριος στερέωμά μου

καί καταφυγή μου καί βύσσης μου.

Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τόν Κύριον

καί ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ Γ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, 17,14-23.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΣΩΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

ΕΙΝΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΒΙΟΥ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ

Ἡ ἀδυναμία τῶν Ἀποστόλων

πρό τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ Ἰησοῦς ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά βρεθῆ κοντά στόν ἄνθρωπο, νά τόν πάρη ἐπάνω Του καί νά τόν βοηθήσῃ νά περάσῃ στή ζωή καί στήν ἀνάστασι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπό τό ἐχθρικό στρατόπεδο τοῦ κόσμου, στό ὁποῖο βασιλεύει ὁ δαίμονας, ὁ ἄρχοντας τοῦ κόσμου τούτου. Ὁ δαίμονας καί ὁ θάνατος εἶναι ἓνα. Ὁ δαίμονας πολεμᾷ σ' ὅλην τὴν ζωὴν τόν ἄνθρωπο, ὥσπου νά τόν θανατώσῃ.

Ὁ σκοπός τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο καί ἡ οὐσία τοῦ ἔργου Του εἶναι, "νά λύση", **νά διαλύση καί καταλύση τά ἔργα τοῦ διαβόλου**, δηλαδή τά δεσμά μέ τά ὁποῖα εἶχε δέσει τόν ἄνθρωπο, **νά ἐλευθερώση τόν ἄνθρωπο**, **νά τόν ἀναστήση καί νά τοῦ δώση νέα ζωή**, ἀποκαθιστῶντας τον στή σχέση του καί τήν κοινωνία του μέ τό Θεό. Αὐτή εἶναι ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρός τή σωτηρία. Σωματικῶς ὅσο ζῆ πορεύεται πρός τό θάνατο, ἀλλά μυστικά καί πνευματικά πορεύεται πρός τή ζωή καί τήν ἀνάσταση.

Ὁ πιστός ἄνθρωπος σ' ὅλη τή ζωή του ἔχει **νά ἀντιμετωπίση τόν πόλεμο τῶν δαιμόνων**. Τά ὅπλα πού τοῦ δίδει ὁ Χριστός εἶναι ἡ πίστη, ἡ προσευχή καί ἡ νηστεία. Ἐπίσης, ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει ποιά ἐκθάση εἶχε αὐτός ὁ ἀγῶνας στή ζωή τοῦ Χριστοῦ, κι ἔτσι ὄχι μόνο δέν φοβάται ἀλλά χαίρεται ἀπό τώρα καί τή νίκη. Ὡστόσο, Ἐκεῖνος πού ἐργάζεται τό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου, δέν εἶναι οἱ Ἀπόστολοι, τά ὄργανα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Καί στήν Ἀποστολική καί στήν Εὐαγγελική Περικοπή παρουσιάζεται ὁ ρόλος τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἀποστόλων στή ζωή

τῆς Ἐκκλησίας καί στό ἔργο τῆς
σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω

14 ἀνδρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ
γονυπετῶν Αὐτόν καί λέγων·

Ἐκεῖνο τόν καιρό ἕνας ἀνδρωπος
πλησίασε τόν Ἰησοῦ, γονάτισε μπροστά
Του καί Τοῦ εἶπε:

15 - Κύριε, ἐλέησόν μου τόν υἱόν,
ὅτι σεληνιάζεται καί κακῶς πάσχει·
πολλάκις γάρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ
καί πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

Κύριε, σπλαγχνίσου τό γιό μου,
γιατί παθαίνει σπασμούς καί ὑποφέρει·
πολλές φορές μάλιστα πέφτει στή φωτιά
καί στό νερό.

16 Καί προσήνεγκα αὐτόν
τοῖς μαθηταῖς Σου,
καί οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτόν θεραπεῦσαι.

Τόν ἔφερα στούς μαθητές Σου,
ἀλλά δέν μπόρεσαν νά τόν θεραπεύσουν.

17 Ἀποκριθεῖς δέ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
- ὦ γενεά ἄπιστος καί διεστραμμένη!
Ἔως πότε ἔσομαι μεθ' ἡμῶν;
Ἔως πότε ἀνέξομαι ἡμῶν;
Φέρετέ μοι αὐτόν ὧδε.

Ὁ Ἰησοῦς ἀπάντησε: Γενιά ἄπιστη καί
διεφθαρμένη, ὡς πότε θά εἶμαι μαζί σας;

Ὡς πότε θά σᾶς ἀνέχωμαι; Φέρτε Μοῦ
τον ἐδῶ.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον
καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Κι ἐπιτίμησε ὁ Ἰησοῦς τὸ δαιμόνιο καὶ
βγῆκε ἀπ' αὐτόν κι ἀπὸ κείνη τὴν ὥρα τὸ
παιδί γιατρεύτηκε.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ
τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον·
- Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν
ἐκβαλεῖν αὐτό;

Πῆγαν τότε ἰδιαιτέρως στὸν Ἰησοῦ οἱ
μαθητές καὶ Τόν ρώτησαν: Γιατί ἔμεῖς
δὲν μπορέσαμε νά τό βγάλουμε;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν·

Κι ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε: Ἐξαιτίας τῆς
ἀπιστίας σας·

ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ἐὰν ἔχητε πίστιν

ὥς κόκκον σινάπεως,

σᾶς θεβαιώνω πῶς, ἂν ἔχετε πίστη ἔστω
καὶ σὰν κόκκο σιναπιοῦ,

ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ,

μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ

καὶ μεταθήσεται,

καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν.

θά λέτε σ' αὐτό τό βουνό "πήγαινε ἀπὸ δῶ

ἐκεῖ" καί θά πηγαίνει· καί κανένα
 πράγμα δέ θά ἴναι ἀδύνατο γιά σᾶς.

- 21 **Τοῦτο δέ τὸ γένος
 οὐκ ἐκπορεύεται
 εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστεία.**
 Αὐτό τό δαιμονικό γένος δέν βγαίνει
 παρά μόνο μέ προσευχή καί νηστεία.

**Δεύτερη πρόρρηση τοῦ Πάδου
 καί τῆς Ἀναστάσεως**

- 22 **Ἀναστρεφόμενων δέ αὐτῶν
 εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
 εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·**
 Ἐνῶ οἱ μαθητές περιέρχονταν τή
 Γαλιλαία, τούς εἶπε ὁ Ἰησοῦς:
**Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
 Ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου πρόκειται νά
 παραδοθῆ σέ χέρια ἀνθρώπων·**
- 23 **καὶ ἀποκτενοῦσιν Αὐτὸν,
 καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.**
 θά Τόν θανατώσουν καί τήν τρίτη ἡμέρα
 θά ἀναστηθῇ.
Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.
 Καί λυπήθησαν πάρα πολύ.

.....|

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμός 63.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων
τό ἀνάγνωσμα. 13,25-32.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν ὁμιλία πού ἔκανε στήν Ἀντιόχεια τῆς Πισιδίας, κατά τήν πρώτη του ἀποστολική περιοδεία, ἀναφέρεται σέ βασικούς σταθμούς τῆς ἰσραηλινῆς ἱστορίας καί καταλήγει στήν προετοιμαστική μαρτυρία τοῦ Προδρόμου περί τοῦ Χριστοῦ.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες,
25 ὡς δέ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τόν δρόμον,
ἔλεγε·

ὅταν ὁ Ἰωάννης ἦταν πρὸς τὸ τέλος
τῆς ἀποστολῆς του, ἔλεγε:

Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι;

«Ποιός νομίζετε ὅτι εἶμαι;

οὐκ εἰμί ἐγώ, ἀλλ' ἰδοῦ ἔρχεται μετ' ἐμέ

Ἦχι, δὲν εἶμαι ἐγώ·

ἀλλ' ὕστερα ἀπὸ ἐμὲ ἔρχεται Ἐνας,

**οὗ οὐκ εἰμί ἄξιος τό ὑπόδημα τῶν
ποδῶν λῦσαι.**

τοῦ Ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ
ὑπόδημα ἀπὸ τὰ πόδια Του.»

26 - Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ.

Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ
καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν,
καὶ ὅσοι μεταξύ σας εἶσθε ἀπὸ αὐτοῦ
πού φοβοῦνται τὸ Θεό,
ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης
ἀπεστάλη.

σ' ἐσαῶς ἐστάλη τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας
αὐτῆς.

27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ

Διότι οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἱερουσαλήμ
καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν
Τοῦτον ἀγνόησαντες

καὶ οἱ ἄρχοντές τους ἀγνόησαν Αὐτόν
καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν
καὶ τίς ῥήσεις τῶν προφητῶν,
τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον
ἀναγινωσκομένας

πού διαβάζονται κάθε Σάββατο,
κρίναντες ἐπλήρωσαν,

τίς πραγματοποίησαν, καταδικάζοντάς Τον

28 καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες

καὶ χωρὶς νὰ βροῦν καμμία αἰτία
θανάτου,

ἤτήσαντο Πιλαῶτον ἀναιρεθῆναι Αὐτόν.

Ζήτησαν ἀπὸ τὸν Πιλαῶτο νὰ θανατωθῇ.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν πάντα

Ὅταν ἐξεπλήρωσαν ὅλα

τά περί Αὐτοῦ γεγραμμένα,
 ὅσα εἶχαν γραφῆ δι' Αὐτόν,
 καθελόντες ἀπό τοῦ ξύλου
 ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

Τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸν σταυρὸ
 καὶ Τὸν ἔβαλαν σὲ μνημεῖο.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν Αὐτόν ἐκ νεκρῶν·
 Ὁ Θεὸς ὅμως Τὸν ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς
 νεκρούς.

31 Ὁς ὄφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους
 Αὐτὸς ἐμφανίστηκε ἐπὶ πολλές ἡμέρες
 τοῖς συναναβᾶσιν Αὐτῷ
 σὲ ἐκείνους πού εἶχαν ἀνεβῆ μαζί Του
 ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ,
 ἀπὸ τῆ Γαλιλαία στὴν Ἱερουσαλήμ
 οἵτινές εἰσι μάρτυρες Αὐτοῦ
 πρὸς τὸν λαόν.

καὶ αὐτοὶ εἶναι μάρτυρές Του στὸ λαό.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα
 Καὶ μεῖς σᾶς φέρνουμε τό χαρμόσυνο
 ἄγγελμα,
 τὴν πρὸς τοὺς πατέρας
 ἐπαγγελίαν γενομένην,
 τὴν ὑπόσχεση πού ἔδωσε ὁ Θεὸς στοὺς
 πατέρες,
 ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς
 ὅτι αὐτὴν ὁ Θεὸς
 ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν,
 τὴν πραγματοποιοίησε σέ μᾶς τοὺς
 ἀπογόνους τους

ἀναστήσας Ἰησοῦν.

μέ τό νά ἀναστήσῃ τόν Ἰησοῦ.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος δ'. Ψαλμός 91.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἀνήρ ἄφρων οὐ γνώσεται
καί ἀσύνητος οὐ συνήσει ταῦτα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει,
ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἡ ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
φιλόανθρωπε Δέσποτα,
τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς
καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν
ὀφθαλμούς διάνοιξον
εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμάτων
κατανόησιν.

Ἐνδες ἡμῖν
καί τόν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φόβον,
ἵνα, τάς σαρκικάς ἐπιθυμίας
πάσας καταπατήσαντες
πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν,

πάντα τά πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σὴν
καὶ φρονούντες καὶ πράττοντες.

Σὺ γάρ εἶ ὁ φωτισμὸς
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ
καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον 6,14-30.

Ὁ θάνατος τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω,

τὸν καιρὸ ἐκεῖνο

14 ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς

τὴν ἀκοήν Ἰησοῦ·

ἄκουσε ὁ βασιλιάς Ἡρώδης γιὰ τὸν

Ἰησοῦ,

φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

διότι τὸ ὄνομά Του εἶχε γίνεαι γνωστό·

καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων

καὶ ἔλεγε ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς

ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη

ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς

καί διά τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις
ἐν αὐτῷ.

καί γι' αὐτὸ οἱ θαυματουργικῆς δυνάμεις
ἐνεργοῦν δι' αὐτοῦ.

15 Ἄλλοι δέ ἔλεγον ὅτι προφήτης ἐστίν
Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι εἶναι προφήτης
ὡς εἷς τῶν προφητῶν.

σάν ἕνας ἀπὸ τοὺς προφήτες.

16 Ἀκούσας δέ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι

Ὅταν ἄκουσε αὐτὰ ὁ Ἡρώδης, εἶπε,
ὄν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην,
οὗτός ἐστιν·

αὐτὸς εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὁποῖο ἐγὼ
ἀποκεφάλισα.

αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.

ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

17 Αὐτὸς γάρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας
ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην

Διότι ὁ Ἡρώδης εἶχε στείλει καὶ
συλλάβει τὸν Ἰωάννην

καὶ ἔδησεν αὐτόν ἐν φυλακῇ

καὶ τὸν ἔδεσε στὴ φυλακῇ

διὰ Ἡρωδιάδα

τὴν γυναῖκα Φιλίππου

τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

ἐξ αἰτίας τῆς Ἡρωδιάδος, τῆς γυναίκας
τοῦ Φιλίππου, τοῦ ἀδελφοῦ του,

ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

γιατί τὴν εἶχε παντρευτῆ.

18 Ἐλεγε γάρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ

Καὶ ὁ Ἰωάννης ἔλεγε στὸν Ἡρώδη:
ὅτι οὐκ ἔξεστὶ σοι

ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃς τὴ γυναῖκα
τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ

Ἡ δὲ Ἡρωδιάδα ἔτρεφε μνησικακία
ἐναντίον του

καὶ ἤθελεν αὐτόν ἀποκτεῖναι

καὶ οὐκ ἠδύνατο·

καὶ ἤθελε νὰ τὸν σκοτώσῃ ἀλλὰ δὲν
μποροῦσε,

20 ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην,

διότι ὁ Ἡρώδης φοβότανε τὸν Ἰωάννην,

εἰδῶς αὐτόν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον

ἐπειδὴ ἤξερε ὅτι ἦταν ἄνδρας δίκαιος καὶ
ἅγιος

καὶ συνετήρει αὐτόν

καὶ τὸν προστάτευε.

καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλά ἐποίει

καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουε.

Τὸν ἄκουγε εὐχαρίστως, ἀλλὰ ὅσα ἄκουε
τὸν ἔφερναν σέ μεγάλη ἀπορία.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ,

Κατάλληλη εὐκαιρία παρουσιάσθηκε,

ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ

ὅταν ὁ Ἡρώδης, κατὰ τὴν ἑορτὴ τῶν
γενεθλίων του,

δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ

παρέδωσε δεῖπνο στοὺς μεγιστᾶνες του

- καί τοῖς χιλιάρχοις
καί τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας
καί στούς χιλιάρχους καί στούς
προύχοντες τῆς Γαλιλαίας.
- 22 καί εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος
καί ὀρχησαμένης
Ὅταν μπῆκε ἡ θυγατέρα τῆς Ἡρωδιάδος
καὶ χόρευε,
καί ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ
καί τοῖς συνανακειμένοις,
ἄρεσε στὸν Ἡρώδῃ καὶ στούς
καλεσμένους,
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ·
καὶ εἶπε ὁ βασιλιάς στὸ κορίτσι:
- Αἴτησον με ὅ ἐάν θέλῃς καὶ δώσω
σοι.
Ζήτησέ μου ὅ,τι θέλεις καὶ θὰ σοῦ τὸ
δώσω.
- 23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ
Καὶ ὀρκίσθηκε σ' αὐτήν,
ὅτι ὅ ἐάν με αἰτήσης δώσω σοι,
ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν ζητήσης θὰ σοῦ τὸ
δώσω,
ἕως ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου.
ἕως τὸ μισὸ βασιλείῳ μου.
- 24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς·
Αὐτὴ βγήκε ἔξω καὶ εἶπε στὴ μητέρα
της:
- Τί αἰτήσομαι;

Τί νὰ ζητήσω;

Ἡ δέ εἶπε·

Ἡ μητέρα της τῆς εἶπε:

- **Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.**

Τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς

Καὶ ἀμέσως μπῆκε μὲ βῆμα ταχύ

πρὸς τὸν βασιλέα ἠτήσατο λέγουσα·

καὶ ζήτησε ἀπὸ τοῦ βασιλιά:

- **Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πιάκι**

Θέλω νὰ μοῦ δώσης ἀμέσως σ' ἓνα πιάτο

τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου

τοῦ Βαπτιστοῦ.

τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς

Καὶ λυπήθηκε ὁ βασιλιάς,

διὰ τοὺς ὄρκους

καὶ τοὺς συνανακειμένους

ἀλλ' ἐξ αἰτίας τῶν ὄρκων καὶ τῶν

καλεσμένων

οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.

δὲν ἤθελε νὰ τῆς ἀρνηθῆ.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς

σπεκουλάτωρα

Ἀμέσως λοιπὸν ἔστειλε ὁ βασιλιάς δῆμιον

ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν

αὐτοῦ.

καὶ διέταξε νὰ φέρῃ τὸ κεφάλι τοῦ

Ἰωάννου.

Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτόν

ἐν τῇ φυλακῇ

Καὶ ἐκεῖνος πῆγε καὶ τὸν ἀποκεφάλισε
στὴ φυλακῇ

28 **καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
ἐπὶ πίνακι**

καὶ ἔφερε τὸ κεφάλι του σ' ἓνα πιάτο
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ
καὶ τὸ ἔδωσε στὸ κορίτσι
καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν
τῇ μητρὶ αὐτῆς.

καὶ τὸ κορίτσι τὸ ἔδωσε στὴ μητέρα της.

29 **Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ**

Καὶ ὅταν τὸ ἄκουσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ
Ἰωάννου,

ἦλθον καὶ ἤραν τὸ πτώμα αὐτοῦ
ἦλθαν καὶ πῆραν τὸ σῶμά του
καὶ ἔθηκαν αὐτό ἐν μνημείῳ.
καὶ τὸ ἔβαλαν σὲ μνημεῖο.

30 **Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι
πρὸς τὸν Ἰησοῦν**

Οἱ ἀπόστολοι ἐπέστρεψαν στὸν Ἰησοῦ
καὶ ἀπήγγειλαν Αὐτῷ πάντα
καὶ τοῦ τά ἀνήγγειλαν ὅλα
καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.
καὶ ὅσα ἔκαναν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Κοινωνικόν. Ψαλ. 111,66

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλούϊα.

ΣΑΛΩΜΗ

Ἀμίμητή σου ἡ χάρη στὸ χορό,
 παιδούλα στὴ ζωὴ μόλις μπασμένη!
 Μέ θάμπος σὲ ἀτενίζουν ἱερό
 τ' ἄνομου πατριοῦ σου οἱ καλεσμένοι.

Ἀγάλλεται ὁ Ἡρώδης - νοσηρὸ
 αἰσθημα στὴν ψυχὴ τὴν κολασμένη -
 καὶ δῶρο σοῦ ὑπόσχεται ἄδρὸ
 μ' ὄρκο γιὰ τὴ βραδιά τὴ μαγεμένη.

Σὰν τὶ σὲ θέλγει, κόρη πιὸ πολὺ;
 Χρυσάφι; Ἀσήμι; Ξωτικὸ ταξίδι;
 Ρήγισσα νὰ γενῆς σ' ἀπασχολεῖ;

Κι εἶπε τῆς μοιχαλίδας τ' ἄξιο φίδι:
 Ἡ πεδυμιά μου μόνη κι ὄχι ἄλλη
 τοῦ Βαπτιστῆ σὲ δίσκο τὸ κεφάλι!

Ἀρχιμ. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ

"ΔΕΙΜΙΝΕΣ ΑΧΤΙΑΕΣ" Ποιήματα

ΤΟΥ ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ὁ ἔλεγχος στὰ χεῖλη σου φιμὸ
 δὲν γνώρισε, Ἰωάννη Βαπτιστῆ,
 μ' ἀδείμαντος ἀπ' ἄρχοντα θυμὸ
 ψέγεις τὸ ἴδιο ρήγα καὶ ληστή.

Ἡρώδη σὲ ἀπώλειας γκρεμὸ
 - τῆς νύμφης του ἀκόλαστο ἐραστή -
 ἐπιτιμᾶς μ' ἀμείωτο ρυθμὸ
 μὲ γλώσσα ποὺ στὰ θεῖα ἀρεστή.

Σύλληψή σου ἀκολουθεῖ κι εἰρκτή,
Ἐναντία σου λυσσᾶ ἡ μοιχαλίδα
καὶ σκευωρεῖ ἐκδίκηση φρικτή.

Γιὰ κόρης τὸ χορὸ σ' ἀναγνο χῶρο.
Πρόδρομε, σὰν θροντή σὲ καταιγίδα
ἡ χάρα σου ζητήθηκε ὡς δῶρο.

Ἀρχιμ. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ
"ΕΟΡΤΙΑ ΣΟΝΕΤΤΑ"

ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΟΤΟΚΙΑΔΑ

Ἦχος α΄

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη
καὶ θλιβομένων στεναγμόν
μὴ παρορῶσα,
Πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων Σου
σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε!

**Τὸ δεύτερο ἀνάγνωσμα τοῦ Ἑσπερινοῦ,
ἐκτεταμένο**

Μαλαχίου 3, 1-24.

- 1 **Τ**άδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ:
Ὁ παντοκράτορας Κύριος λέει τά ἐξῆς:
Ἰδού ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν ἄγγελόν Μου
πρὸ προσώπου σου,
Ἐγὼ δὲ ἐξαποστείλω τὸν ἀγγελιοφόρο
Μου μπροστά ἀπὸ Σένα
ὅς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν σου,

ὁ ὁποῖος θά κατασκευάσῃ τὸ δρόμο Σου
μπροστά Σου.

**καί ἤξει εἰς τὸν ναόν ἑαυτοῦ Κύριος,
Καί θά φθάσῃ στό Ναό Του ὁ Κύριος,
Ὅν ὑμεῖς ζητεῖτε.**

τὸν ὁποῖο περιμένετε.

**2 Καί τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου
Αὐτοῦ;**

Ποῖός ὅμως θ' ἀντέξῃ τὴν ἡμέρα
τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Κυρίου;

Ἦ τίς ὑποστήσεται

ἐν τῇ ὀπτασίᾳ Αὐτοῦ;

Ἦ ποιός θ' ἀντέξῃ τὴν ἐμφάνισή Του;

Διότι Αὐτός εἰσπορεύεται

ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ

Διότι Αὐτός θά εἰσέλθῃ στόν κόσμον
σάν τή φωτιά τοῦ μεταλλουργοῦ στό
χωνευτήρι,

καί ὡς πῶα πλυνόντων.

σάν τὴν καυστική ποτάσσα τοῦ
πλυσίματος.

Καί καθιεῖται χωνεύων καί καθαρίζων

Καί θά καθίσῃ νά χωνέψῃ καί νά
καθαρίσῃ

ὡς τὸ ἀργύριον καί τὸ χρυσίον.

ὅπως ἀναχωνεύεται καί καθαρίζεται

τὸ ἀσήμι καί τὸ χρυσάφι ἀπὸ τῆ σκουριά.

4 Καί ἀρέσει τῷ Κυρίῳ

θυσία Ἰούδα καί Ἱερουσαλήμ,

Τότε θὰ εἶναι εὐπρόδεκτες στὸν Κύριο οἱ
 θυσιές τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς
 Ἱερουσαλήμ,

**καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος
 καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν.**

ὅπως τὸν παλιὸ καιρὸ.

5 **Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει·**

Καὶ θὰ ἔλθῃ σέ μᾶς γιὰ νά κάνῃ κρίση
 καὶ ἔσται μάρτυς ταχύς

ἐπὶ τοὺς πονηροὺς

καὶ θὰ καταγγεῖλῃ γρήγορα τοὺς πονηροὺς
 καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας

καὶ τίς μοιχαλίδες,

καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι

Αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῇ

καὶ ἐκείνους πού ὀρκίζονται στό ὄνομά

Του καὶ βεβαιώνουν ψέματα,

καὶ τοὺς μή φοβουμένους Αὐτόν,

καὶ ὅλους ἐκείνους πού δέν Τόν σέβονται,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.

6 **Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν,**

καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι·

Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς σας

καὶ δέν ἔχω ἀλλάξει καθόλου,

καὶ ὑμεῖς, υἱοὶ Ἰακώβ,

ἐνῶ ἐσεῖς οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰακώβ

7 **ἐξεκλίνατε νόμιμα καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.**

ἔεκλίνατε ἀπὸ τίς ἐντολές τοῦ Νόμου

καὶ δέν τίς τηρήσατε.

Διά τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς Με,
 Γι' αὐτό ἐπιστρέψετε σ' Ἐμένα
καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς,
 καὶ τότε θά ἐπιστρέψω κι' Ἐγὼ σ' ἐσᾶς,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
 λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.

8 **Μήτι πτερνιεῖ ἄνθρωπος Θεόν;**
 Μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ προσβάλη τὸ Θεό;
Διότι ὑμεῖς πτερνίζετε Με.

Γιατί ἐσεῖς ὅμως Μὲ προσβάλατε!
Καὶ ἐρεῖτε· ἐν τίνι ἐπτερνίσασμέν Σε;
 κι ὕστερα ρωτᾶτε: "Μὰ πῶς Σὲ
 προσβάλομε;

**ὅτι τὰ ἐπιδέκατα καὶ αἱ ἀπαρχαὶ
 μεθ' ὑμῶν εἰσι·**

Μὲ προσβάλατε γιατί οἱ δεκάτες καὶ οἱ
 πρῶτοι καρποὶ τῶν ἀγρῶν σας πού
 ὀφείλατε νά Μοῦ προσφέρετε, βρίσκονται
 στά χέρια σας.

9 **Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε,**
 Καὶ συνεχῶς ἐπινοεῖτε τρόπους
καὶ Ἐμὲ ὑμεῖς πτερνίζετε·
τὸ ἔτος συνετελέσθη.

καὶ σεῖς Μὲ προσβάλλετε· ἐνῶ το ἔτος
 συνετελέσθη.

10 **Καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια
 εἰς τοὺς θησαυρούς,**

Μαζέψατε ὅλη τήν παραγωγή στίς
 ἀποθῆκες σας,

καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ

ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

καί αὐτό εἶναι ἀρπαγή ἀπό τό Ναό Μου,
αὐτό πού τώρα βρίσκεται στά σπίτια σας.

Ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ,

Μετανοήσετε καί διορθωθῆτε σ' αὐτό,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος,

ἐάν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν

τοὺς καταράκτας τοῦ οὐρανοῦ

καί θά δῆτε ἂν δέν ἀνοίξω τοὺς
καταράχτες τοῦ οὐρανοῦ

καὶ ἐκχεῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν

ἕως τοῦ ἰκανωθῆναι.

νὰ χύσω ἄφθονη τὴν εὐλογία Μου πάνω
σας, ὥσπου νὰ ἰκανοποιηθῆτε.

11 Καί διαστελῶ ὑμῖν εἰς ἑρῶσιν

Θά ξεχωρίσω νὰ σᾶς ἀποστείλω γιὰ τὴ
διατροφή σας

καὶ οὐ μὴ διαφθείρω ὑμῶν

τὸν καρπὸν τῆς γῆς,

καὶ δέ θά καταστρέψω γιὰ χάρη σας

τοὺς καρποὺς τῆς γῆς,

καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν

ἢ ἄμπελος ἢ ἐν τῷ ἀγρῷ,

καὶ δέ θά ἀρρωστήσουν τ' ἀμπέλια στὰ
χωράφια σας.

λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.

12 Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη,

Τότε θά σᾶς καλοτυχίζουν ὅλα τὰ ἔθνη,

διότι ἔσσεσθε ὑμεῖς γῆ θελητῆ,
 γιατί θά εἶστε ἡ ἀγαπημένη χώρα
 λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.

13 Ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμέ τοὺς λόγους ὑμῶν,

Εἶπατε ἐναντίον Μου λόγια βαριά,

λέγει Κύριος,

λέει ὁ Κύριος,

καὶ εἶπατε·

Ἐν τίνι κατελαλήσαμεν κατὰ Σοῦ;

καὶ μετὰ ρωτᾶτε; "Τί εἶπαμε ἐναντίον
 Σοῦ;"

14 Εἶπατε· μάταιος ὁ δουλεύων Θεῷ,

Εἶπατε ὅτι "Εἶναι ἄσκοπο νὰ ὑπηρετεῖ
 κανεὶς τὸ Θεό".

καὶ τί πλέον

ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα Αὐτοῦ

καὶ ὅτι "Τί κερδίσαμε πὺ τηρήσαμε τίς
 ἐντολές Του

καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἰκέται

καὶ πορευτήκαμε ὡς ἰκέτες

πρὸ προσώπου Κυρίου παντοκράτορας;

ἐνώπιον τοῦ παντοκράτορος Κυρίου;

15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν

ἄλλοτριους,

Τώρα ἡμεῖς μακαρίζομε τοὺς ἀλλογενεῖς

καὶ ἀνοικοδομοῦνται

πάντες ποιοῦντες ἄνομα

καί ὅλοι ὅσοι διαπράττουν ἀνομίες
προσδεύουν καί στηρίζονται ὡς στέρεα
οἰκοδομήματα

καί ἀντέστησαν τῷ Θεῷ καί ἐσώθησαν.
καί ἀντιτάχτηκαν στοῦ Θεοῦ καί
ἐσώθησαν!"

16 Ταῦτα κατελάλησαν

οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,

ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·

Αὐτά τὰ κακά εἶπαν καθένας πρὸς τὸ
διπλανό του ἐναντίον τοῦ Κυρίου, αὐτοί
πού ὑποτίθεται ὅτι φοβοῦνται τὸν Κύριο.

καί προσέσχε Κύριος καί εἰσήκουσε

Καί ὁ Κύριος πρόσεξε καί ἄκουσε.

καί ἔγραψε βιβλίον μνημοσύνου

ἐνώπιον Αὐτοῦ

Καί ἔγραψε βιβλίον μνήμης γιὰ νάναι
πάντα μπροστά Του, νά θυμᾶται

τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον

ἐκείνους πού φοβοῦνται τὸν Κύριο

καί εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα Αὐτοῦ.

καί ἐκείνους πού σέβονται τ' ὄνομά Του.

17 καί γνώσεσθε ὅτι Ἐγὼ Κύριος,

Θά μάθετε ὅμως ὅτι Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος

ἐπιβλέπων ἀνάμεσον δικαίου

καί ἀνάμεσον ἀνόμου

πού ἐπιβλέπει ἀνάμεσα στοῦ δίκαιο καί
στον ἀσεβῆ,

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,

τὴν ἡμέρα ἐκείνῃ,

ἢ Ἐγὼ ποιῶ

εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων Με.

τὴν ὁποία Ἐγὼ προετοιμάζω γιὰ νὰ
φερθῶ μέ εὐμένεια, σ' ὅσους Μ' ἀγαποῦν.

18 Καὶ ἐπιστραφήσεσθε καὶ ὄψεσθε

Τότε θὰ στραφῆτε καὶ θὰ δῆτε τὴ
διαφορὰ

ἀναμέσον δικαίου καὶ ἀναμέσον ἀνόμου

ἀνάμεσα στὸν δίκαιο καὶ ἀνάμεσα σ'
αὐτὸν ποὺ περιφρονεῖ τὸ νόμο,

καὶ ἀναμέσον τοῦ δουλεύοντος Θεῷ

καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτὸν ποὺ ὑπηρετεῖ τὸ Θεὸ

καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.

καὶ σ' ἐκεῖνον ποὺ δὲν Τὸν ὑπηρετεῖ.

19 Διότι ἰδοὺ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται

Διότι νὰ τὴν, ἔρχεται ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου
καιομένη ὡς κλίβανος καὶ φλέξει
αὐτούς

ἡ ὁποία καίει σὰν καμίνι καὶ θὰ τοὺς
κατακάψῃ.

καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς

καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα

καλάμη,

Τότε ὅλοι οἱ ἀλλογενεῖς καὶ ὅλοι ὅσοι
πράττουν τὴν ἁμαρτία θὰ εἶναι σὰν τὴν
καλαμιὰ,

καὶ ἀνάψει αὐτούς ἡ ἡμέρα ἡ

ἐρχομένη,

Κι ἐκεῖνη ἡ μέρα θὰ τοὺς κατακάψῃ·
λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος,
καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῆ ἕξ αὐτῶν ρίζα
οὐδὲ κλῆμα.

δὲ θὰ ἀπομείνῃ τίποτα ἀπ' αὐτούς, οὔτε
ρίζες οὔτε κλαδιά.

20 **Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν**

τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά Μου

Πάνω σέ σᾶς ὅμως πού σέβεστε τ' ὄνομά
Μου,

ἥλιος δικαιοσύνης καὶ ἴασις
ἐν ταῖς πτέρυξιν Αὐτοῦ,

θ' ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος πού θ' ἀποκαλύψῃ
τὴ δικαιοσύνη σας καὶ τὰ φτερά του,
οἱ ἀχτίνες του θὰ σᾶς θεραπεύσουν.

καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρτήσετε

Τότε θὰ βγῆτε καὶ θὰ σκιρτήσετε
ὡς μωσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα.

ὅπως τὰ μωσχάρια πού ἐλευθερώνονται
καὶ βγαίνουν ἀπὸ τὸ σταῦλο τους.

21 **Καὶ καταπατήσετε ἀνόμους,**

Θὰ καταπατήσετε τοὺς ἀσεβεῖς

διότι ἔσονται σποδὸς

ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν

πού θὰ γίνουν σκόνη κάτω ἀπὸ τὰ πόδια
σας,

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ Ἐγὼ ποιῶ,

τὴν ἡμέρα πού Ἐγὼ θὰ φέρω,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος.

22 **Ἐπίγνωτε οὖν**

Μάθετε καλά λοιπόν
 και μνήσθητε τοῦ νόμου Μωσῆ
 τοῦ δούλου μου,
 και νά θυμᾶστε τό Νόμο τοῦ Μωϋσῆ τοῦ
 δούλου Μου,
 καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρήβ
 ὅπως τόν ἐνομοθέτησα και τοῦ τόν
 παρέδωσα στό Χωρήβ,
 πρὸς πάντα τόν Ἰσραήλ
 προστάγματα και δικαιώματα.
 τίς προσταγές και τίς ἀπαιτήσεις Μου
 ἀπ' ὄλο τό λαό Ἰσραήλ.

23 Καί ἰδοῦ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν

Ἡλίαν τόν Θεσβίτην,

Ἐγὼ θά σᾶς στείλω τόν Ἡλία τόν
 προφήτη ἀπό τή Θέσβη,
 πρὶν ἢ ἐλθεῖν τήν ἡμέραν Κυρίου
 τήν μεγάλην και ἐπιφανῆ,
 προτοῦ ἔρθῃ ἡ μεγάλη και ἔνδοξη ἡμέρα
 τοῦ Κυρίου,

24 ὅς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς

πρὸς υἱόν

και αὐτός θά κάνῃ νά συμφιλιωθοῦν πάλι
 οἱ γονεῖς μέ τά παιδιά

**και καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τόν
 πλησίον αὐτοῦ,**

και κάθε ἀνθρωπος μέ τόν πλησίον του,
μή ἐλθὼν πατάξω τήν γῆν ἄρδην,
 γιά νά μήν ἔλθω νά χτυπήσω τή γῆ,
 νά κάνω τά ἄνω κάτω.

λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
ὁ Θεός ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Αὐτά λέει ὁ παντοκράτορας Κύριος, ὁ
ἅγιος Θεός τοῦ Ἰσραήλ.

* * * * *